

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1259/07
24.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", чији је пуномоћник БА адвокат, ради поништаја одлуке и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Зајечару Гж. број 606/07 од 21.05.2007. године, у седници одржаној 24.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д А

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Зајечару Гж. број 606/07 од 21.05.2007. године и пресуда Општинског суда у Зајечару П1 број 827/03 од 13.12.2006. године у ставу првом изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиоца и поништава одлука директора туженог бр. 781 од 18.05.2000. године којом је престао радни однос тужиоца и тужени се обавезује да тужиоца врати на послове које је обављао пре престанка радног односа или да га распореди на друге послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима и то у року од 15 дана.

У делу, којим је одбијен тужбени захтев за накнаду штете у висини изгубљене зараде, као и у делу одлуке о трошковима поступка, наведене пресуде **СЕ УКИДАЈУ** и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Зајечару П1 број 827/03 од 13.12.2006. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконита одлука директора туженог од 18.05.2000. године којом му је престао радни однос, као и да се тужени обавезе да тужиоца врати на послове које је обављао пре престанак радног односа или да га распореди на друге послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Другим ставом изреке одбијен је тужбени захтев да тужени тужиоцу надокнади изгубљену зараду за период од када му је престао радни однос па до ступања на рад и то са законском затезном каматом у року од 15 дана. Последњим ставом изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Зајечару Гж. број 606/07 од 21.05.2007. године, првостепена пресуда је потврђена и жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку нема битне повреде из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности, а ни повреде поступка на које се указује у ревизији, а ни из тачке 12. ове законске одредбе с обзиром да побијана пресуда садржи разлоге о свим одлучним чињеницама.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да је тужилац био запослен код туженог на пословима физичког радника, да је решењем директора туженог од 18.05.2000. године тужиоцу престао радни однос због неоправданог изостанка са посла 5 радних дана узастопно у смислу члана 108. став 1. тачка 1. тада важећег Закона о радним односима. Тужилац је од 29.02.2000. године до 27.03.2000. године био привремено спречен за рад, односно налазио се на боловању због лумбоишиалгије после чега је радио до 06.04.2000. године. Дана 06.04.2000. године јавио се лекару и то специјалисти интернисти због хипертензије који је, како то стоји у протоколу бр. 5356, тужиоцу отворио боловање одређујући потребну поштеду и контролу за 15 дана, уз предлог лекова које треба да користи. Тужилац се 10.04.2000. године јавио свом ординирајућем лекару који га је упутио на лекарску комисију. Првостепена лекарска комисија је својим налазом од 13.04.2000. године дала извештај по коме није сагласна са отварањем новог боловања, који закључак је другостепена лекарска комисија потврдила 19.04.2000. године, одбијајући приговор тужиоца, после ког дана се тужилац јавио на посао. Оспореним решењем тужиоцу је престао радни однос са 05.04.2000. године, због неоправданог изостајања са посла у периоду од 06.04.2000. до 19.04.2000. године. Првостепени суд је оценом налаза и мишљења вештака специјалисте медицине рада, као и судско-медицинске комисије Института за медицину рада и радиолошку заштиту „Др Драгомир Крајовић“ из Београда, утврдио да је тужилац у спорном периоду имао повишени крвни притисак, да је боловањем изазвао повреде леђне кичме и поштеду се руке, односно да је тужилац на предлошку лекара и на основу

болест захтевала лечење, али не и поштеду са рада, односно да је тужилац уз предложено лечење могао да ради, као и да је тужилац био свестан да изостанак са посла у наведеним околностима може водити престанку радног односа.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили захтев тужиоца за поништај одлуке о престанку радног односа, налазећи да је тужилац неоправдано одсуствовао са посла 5 и више узастопних радних дана почев од 06.04.2000. до 19.04.2000. године.

Основано се ревизијом указује да је побијана пресуда заснована на погрешној примени материјалног права.

Наиме, за престанак радног односа због неоправданог изостајања с посла, сагласно одредби члана 108. став 1. тачка 1. Закона о радним односима који је важио у спорном периоду, потребно је да је запослени изостајао са посла 5 узастопних радних дана, односно 7 радних дана с прекидима у току месеца и да је изостанак био неоправдан. Да би се изостанак радника са рада у случају здравствених проблема сматрао неоправданим, потребно је пре свега да је код запосленог постојала свест да недоласком на посао може изазвати последице из наведене законске одредбе, тј. престанак радног односа. У ситуацији када је у поступку пред првостепеним судом утврђено да је тужилац имао здравствених проблема због којих се јавио лекару специјалисти, а касније и ординирајућем лекару, да је лекар специјалиста тужиоцу отворио боловање поштедом од рада до следеће контроле уз употребу одговарајућих лекова, погрешан је закључак нижестепених судова да је код тужиоца постојала свест да му изостанком са посла може престати радни однос, односно да ће се његов изостанак са посла сматрати неоправданим. Да због постојања одређених здравствених проблема тужилац није морао изостајати са посла, односно да је уз примену одговарајућих лекова могао да ради, тужилац је обавештен тек доношењем коначне одлуке надлежне лекарске комисије, после чега се и јавио на посао. Чињеница да је у налазу и мишљењу вештака, који је ангажован у овом поступку, потврђен налаз лекарске комисије који у погледу оцене радне способности тужиоца због наведених здравствених проблема, разликује од оцене лекара специјалисте који га је упутио на боловање, нису од утицаја, јер су то околности, односно сазнања која су уследила касније. Дакле, у време настанка отказног разлога, односно разлога за престанак радног односа у смислу наведене законске одредбе, тужилац није био свестан могућности да се, и поред поступања по упуту лекара специјалисте, његов изостанак са посла може сматрати неоправданим, нити је то желео. Није дозвољено да суд, оцењујући законитост престанка радног односа по овом основу, процењује да ли је дата поштеда од рада, односно боловање од стране лекара било основано, као што је то учинио суд у конкретном случају, ангажујући вештаке, друге лекаре да се о томе изјасне. О томе се већ изјаснила надлежна лекарска комисија, али накнадно, што не може неповољно утицати на радно-правни статус тужиоца.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 407. став 1. одлучио као у ставу првом изреке. Међутим, како је због погрешне примене материјалног права, тужбени захтев тужиоца за оцену законитости побијаног решења одбијен као неоснован, нису утврђене све релевантне чињенице за одлуку о његовом захтеву за накнаду штете у висини изгубљене зараде за период у коме није радио, те је побијана пресуда укинута у делу који се односи на зараду, као и у делу одлуке о трошковима поступка који зависе од исхода парнице у целини, а на основу става 2. исте законске одредбе.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РР